

prima instanță: V. Efros
instanța de apel: L. Bulgac, L. Popova, N. Craiu

dosarul nr.2ra-590/15

Î N C H E I E R E

11 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac
Tatiana Vieru, Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ivanova Vera,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „ Chișinău – Gaz” către Orlov Petru privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Ivanova Vera, ca neîntemeiat și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 14 mai 2014,

c o n s t a t ă :

La data de 14.05.2012, reclamantul SRL „Chișinău Gaz” s-a adresat în judecată cu cerere împotriva lui Orlov Petru, solicitând încasarea datoriei în mărime de 5500 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, reclamantul în cererea de concretizare a cerințelor a solicitat încasarea sumei respective de la Ivanova Vera.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, între SRL „Chișinău-Gaz” (furnizor de gaze naturale licențiat și autorizat teritorial) și pîrît (consumator de gaze naturale) a fost încheiat contractul de furnizare a gazelor naturale nr.9082 din 09.10.2002, la locul de consum din mun.Chișinău, str.Tatarbunar, 6, fiind deschis cont personal și facturat corespunzător consumul de gaze naturale.

În conformitate cu prevederile contractului nominalizat, furnizorul se obligă să furnizeze gaze naturale, iar consumatorul să achite contravaloarea gazelor naturale consumate. Astfel, de către furnizor, - reclamant au fost respectate în întregime, cu buna credință, obligațiile asumate contractual, furnizând volumele de gaze.

Menționează reclamantul că, conform contractului sus-menționat, consumatorul era obligat să permită reprezentanților furnizorului pentru efectuarea lucrărilor de reparație preventivă, să verifice plata pentru gazul consumat cu prezentarea documentelor necesare: proiectul, contractul, cartea de imobil, bonul de plată, iar nerespectarea de către consumator a obligațiilor contractuale, a generat apariția unei datorii în sumă de 5500 lei.

Încercările reclamantului de a soluționa litigiul pe cale extrajudiciară nu s-au soldat cu succes, fapt ce l-a determinat să se adreseze în judecată cu cererea respectivă.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 14 mai 2014 acțiunea în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Chișinău – Gaz” către Orlov Petru privind încasarea datoriei a fost admisă integral. S-a încasat de la Ivanova Vera în beneficiul SRL „Chișinău – Gaz” suma debitoare în mărime de 5500 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 270 lei.

Împotriva hotărârii instanței de fond, la 13 iunie 2014, Ivanova Vera a depus apel, solicitând casarea hotărârii contestate și remiterea pricinii la rejudecare în instanța de fond.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2014 a fost respins apelul declarat de Ivanova Vera, ca neîntemeiat și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 14 mai 2014.

La 13 ianuarie 2015, Ivanova Vera a declarat recurs, în termen legal, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2014 cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, considerând că circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de recurenta Ivanova Vera este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin.(1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art.433 lit.a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, cauza fiind judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, astfel, recursul fiind vădit neîntemeiat.

Argumentele invocate de recurenta Ivanova Vera în cererea de recurs că, decizia instanței de apel este ilegală și poartă un caracter declarativ și nu pot fi

reținute.

Dezacordul cu decizia instanței de apel prin relatarea situației în viziunea recurentei, este inadmisibilă din considerentele că nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea lor dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Călăuzindu-se de art.440 CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433 CPC și anume la lit.a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către recurenta Ivanova Vera, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), 433 lit.a), art.440 alin.(1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ivanova Vera, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Maria Ghervas